

Nærvær

1964 - nr 9

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder»

Nr. 1

JANUAR 1964

14. årg.

Fra tidlige gutteår har jeg i erindring denne lille tegningen i et gammelt nr. av «Speideren», så godt jeg husker: Gutten liggende flat med kikkerten foran seg, på utsikt mot FREMTIDSPLANDET. Det var like etter verdenskrig I, i de dager da den eldre generasjon måtte se så mange drømmer lagt i grus, mens en ny ungdomsgenerasjon begynte å speide etter nye horisonter på leting etter nye holdepunkter.

Også idag, i denne etterkrigstid, er unge og sterkt økende årskull i ferd med å rette kikkerten mot fremtidens land ved å analysere utsiktene, drømme om dem eller gjennom utdannelse og målbevisst arbeid legge holdbare fundament for sin forventning.

Ikke så få er det som mer gruer seg for enn gleder seg til tider og ting som skal komme. For vår egen generasjon av unge er det ingen idyll å se fremtidens i øynene og analysere dens muligheter. Dertil er den for komplisert. Fremtiden fortørner seg ikke uten videre som

voen strålende soloppgang bak fjerne horisonter. Dertil er atomeksplosjonenes røksopper blitt for nærgående og påtrengende.

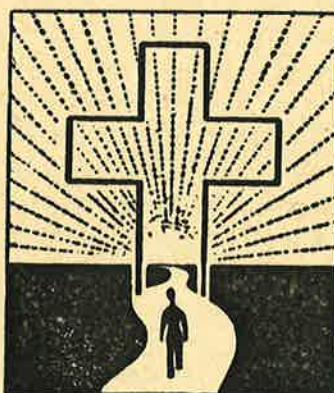
— I denne situasjon er det avgjørende at vi ikke blir dominert og deprimert av negative syn, men ser desto klarere at fremtiden må bygges. Det ventes på innsats av den enkelte, liten og stor, i hjem og på skole, av vårt bygdesamfunn både kommunalt og kirkelig, av vårt folk og andre folkeslag. Vi befinner oss foran en gigantisk utfordring til å fylle en historisk oppgave: på tross av alt svartsyn, midt i tidens strie strøm av oppløsende og degenerende krefter å bygge

morgendagens verden, forme den nye tid, som Guds medarbeidere og i bevisstheten om sannheten i det gamle ord fra Davids 127. salme: DERSOM HERREN IKKE BYGGER HUSET, ARBEIDER DE FORGJEVES SOM BYGGER PÅ DET.

Vår fremtid er like lys som Guds løfter, er det sagt. Der folk regner med dem og tar Guds ord og Guds bud på alvor, der blir det fremtid og håp.

Det folk som frægt vil vera
Og vinna lukka lang,
Det høgt Guds ord må bera
Som ljoset på sin gang.

K.

TENÅRINGSTREFF

på Svorkmo misjonshus onsdag 29. januar kl. 19. Kveldens gjest: Ungdomssekr. Sverre Røvik (fra Trøndelag krets av N.M.S.).

Hvor går veien - 1964?

*«Led vår ungdom
på dine veier»!*

(Vi har fått tillatelse til å gjengi følgende besvarelse på ovenstående stiloppgave gitt ved en av framhaldsskolene i bygda).

Jeg studerer mitt eget ansikt i speilet. Jeg kjenner jo hvert trekk i mitt eget ansikt, men i kveld er det som om jeg ser noe nytt. Det er ikke det samme likegyldige draget og det rastløse smilet i det, men noe rolig og avslappet ligger over hele meg. Øynene mine! De flakker ikke rundt alle steder, men møter rolig speilbildet. Det lyser glede ut av øynene mine. En rolig, men samtidig så stor glede at det sitrer gjennom kroppen min. Hjertet banker sakte, men hardt i brystet mitt. Jeg smiler til mitt eget speilbilde. Smilet lyser, synes jeg. Aldri før har jeg syntes jeg er pen, men nå synes jeg det. Ikke pen i den forstand, men den gleden som glitter i øynene mine, smilet som tindrer, og de harde hjerteslagene mine,

Jeg ser meg sjøl i speilet

alt reflekteres og blir gjenspeilt i «sjelens speil», og alt dette, om ikke jeg, har noe vakkert over seg.

Jeg har funnet frelse hos Gud! Hvor ofte har jeg vel ikke gått og lengtet? Lengtet etter akkurat dette. Men jeg var redd. Redd for å miste vennene, redd for å bli hånet, og redd for min egen svakhet. Men i kveld klarte jeg ikke lenger å gå i lengsel og uvissitet. Det får gå som det vil. Og nå, etterpå, allerede nå, synes jeg problemene er mindre. At angstens min var overdrevet. Hva som enn hender meg, så har jeg en som har tegnet meg i begge sine hender.

Igjen møter jeg mine egne øyne i speilet. Det er som om jeg ser ned i dypet av min sjel. Jeg er fylt av nåde. Jeg er forberedt på at Her-

ren ikke bare har lovet oss dans på rosor, men i kveld har det ingen betydning. Speilbildet av den unge piken jeg ser, er så annerledes, synes jeg. De blussende kinnene og strålende øynene hører liksom ikke hjemme i dette kjente ansiktet. Allikevel, så glad denne piken er. Hun er nok så glad at hun ser alt dette i seg selv i forsterket grad. Kanskje ingen annen ser dette i ansiktet hennes, men det er ikke menneskenes syn og dømmekraft som skal opphøye de freste en gang.

Mitt liv vår også så trist og grått, jeg fant ei mer glede i verden. Da fikk jeg, som så mange har fått, en underfull frelse i Herren.

«LA DE SMA BARN
KOMME TIL MEG,
HINDRE DEM IKKE!»

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Ørland:

Lærer Nils Ofstad.

FRA KILDENE

Du skal kalle hans navn Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Mat. 1,21.

Å du kjære Jesu navn!
Min forløsnings morgenrøde,
Paradisets førstegrøde,
Bange sjæles hvilestavn!
Troens sterke seiersfane,
Håpets rette ankergrunn,
Lyset på min trange bane,
Trøsten i min siste stund!

L. rev. 160, 2.

INNKOMMNE OFRINGER I JULEN

Orkdal:

1. Juledag til N.M.S. kr. 1022.
2. Juledag til menigh.arb. kr. 306.
1. Nyttårsdag, Sjøm.for. kr. 245.

Orkanger:

1. Juledag til N.M.S. kr. 426.
1. Nyttårsdag, Santalmisj. kr. 176

Ørland:

1. Juledag, N.M.S. kr. 524.
2. Juledag, Finnemisj. kr. 106.
- Nyttårsaften, kirkeorgel kr. 380.
1. Nyttårsd., menigh.arb. kr. 195.

I så henseende er Norsk Kristelig Studieråd blitt et organ som samler flere organisasjoner og institusjoner enn noe annet fellestiltak innen vår kirke. Den evangeliske lutherske frikirke er også med.

Norsk Kristelig Studieråd er medlem av Samnemnda for Studiearbeid. Samnemnda er et fellesorgan for de fleste studie- og opplysningsorganisasjoner i landet og representerer disse overfor Kirkedepartementet.

Studierådet formidler idag statsstøtte til studieringer, og denne statsstøtte kan i mange tilfelle bety en virkelig stor hjelp for ringene.

Siste år ble det registrert over 2000 studieringer innenfor Studierådet, og etter antall ringer er Norsk Kristelig Studieråd den nest største studieorganisasjon i landet.

Biskop Johannes Smemo er formann i Studierådet og pastor Einar Rui er daglig leder.

Interesserte kan skrive til kontoret: Holbergs pl. 4, Oslo etter katalog over studiemateriell, eller få den til gjennemsyn ved henvendelse til red.

Nok et jubileum

«Eftasa»: Jeg er kommet Dem i forkjøpet. Slik sa sendrektige greske kelner før når en utålmodig gjest vinket på ham etter lang ventetid.

En skulle ønsket en kunne hatt kelnerens frekkhet i skrivende stund, her en bærer fram, ikke en saftig biff, men en forsiktig gratulasjon. Jeg ønsket jeg kunne rope: «Jeg er kommet Dem i forkjøpet». Hvilket vil si på godt norsk: Jeg er for sen. Dog kan en også si: Bedre sent enn aldri.

For å si det som skal sies, kort: Orkanger Vel har rundet 35 år. Store byer har mange «Vel»er. Orkanger har bare det ene. Men det er til gjengjeld meget kjært.

Det kjennes ikke lenge siden medlemmene (en masse damer + en innbukt enslig hane) satt benket ved bordet i den gamle festalen på Hov. Det sto (og står) glans av de mange arbeidsårene som lå bakom. Mangt et løft har de energiske dame tatt. Ja, hva har ikke denne foreningen fått til? Og hvor vidt de har favnet! Fra altersølv til utstyr i Furumoen badeplass: En og annen benk fikk nok gjennomgå og agere stupebrett. Hvem kunne motstå fristelsen? Men — det var til glede i flere år for stedets ungdom, eldre som yngre. Det var ikke forgjives. Og da så —.

Alterlysene i Herrens hus stråler framleis i 25årsdagen fra Orkanger Vel: den 7. armete lysestaken. Sommer og høst fyller enda tinnvasene på alteret med blomster. Og en masse annet kunne dras fram. La det bli med å si: Det ville blitt

snaut og pauvert i kirken om en subtraherte Orkanger Vels velgjerner i form av metall, tekstiler og annet.

Ja, mine damer, ta imot en liten erklæring: Dere var snille. Langt nådde dere. For det ville dere. Dere glemte heller ikke stedets menighetspleie, nytestamenter til konfirmantene og bladet for alle heimer, det dere nå holder i hånden.

Mangt er prestehjerte — og andre med — har dere tatt med storm og knyttet til dere med det sterke bandet som bærer et skjønt navn: takksamhet.

Hva mer er det å si? At foreningen må blomstre og trives, den og alle som støtter arbeidet. At den må fortsette å eksistere — på basis av medlemmene og andre som beunder arbeidet.

Det er moderne med «Vel»er. Deri er dere i pakt med tiden. Og det som gjøres — i år som gikk og kommer blir det stedet til gode. I sannhet et Orkanger Vel.

O.

Norsk Kristelig Studieråd

Norsk Kristelig Studieråd er et fellesorgan for kristelig studiearbeid som Den norske kirke og praktisk talt alle kristelige organisasjoner og institusjoner på luthersk grunn står bak.

Det var biskopene Johannes Smemo og Arne Fjellbu som tok initiativet. Høsten 1951 innbød disse til en nordisk studiekonferanse på Skatval. Her møtte tanken om å få istrand et noe fastere norsk studiearbeid innenfor vår kirke, stor interesse. Det ble nedsatt en komite som skulle utarbeide planer for en felles kristelig studievirksomhet i Norge.

Allerede fra første møte var det enighet om at det ikke skulle bygges ut en ny organisasjon, men at det trengtes et organ som kunne gi initiativ og impulser og praktisk rettedning og hjelp.

Denne komite innbød til et konstituerende møte i Oslo Bispegård den 26. mai 1952, der Norsk Kristelig Studieråd ble konstituert med biskop Smemo som formann og med Institutt for Kristen Oppsæding som administrasjonsapparat.

Allerede ved dette møte var 22 organisasjoner representert, og senere er tallt øket til 27.

KONFIRMANTUNDERVISNINGA i Orkdal prestegjeld

Konfirmantundervisninga er opp til drøfting på høgste plan. Den gamle lova om konfirmasjonsundervisninga er i støypeskeia.

Før var det slik at dei unge «gjekk for presten» etter dei hadde fullført det sjuande skoleåret. Med den stuttare lesetida, som gjorde at det var skole berre tre dagar i veka, var det ingen alvorlege vanskar med å få tid og plass til konfirmantundervisninga.

Men i den nye skolesituasjonen da fleire og fleire årskull får fem- og seks-dagars skoleveke, må det ei nyordning til. Ei nemnd har lagt fram ei tilråding som no vert drøfta av dei ulike instansane. Med tida får vi så ei ny lov som vil ta om-syn til den nye skoleordninga med ni-års skole for alle born.

Her skal ein berre nemna eitt problem som melder seg: Det blir no svært uehdlig å gi konfirmantundervisninga som ettermiddagsundervisning, i alle fall i bygder der konfirmantane må fara lange vegar til og fra sentralskolen kvar dag i veka. Det er mykje som talar for den løysinga at ein legg konfirmantundervisninga til framhaldsskolen (ungdomsskolen) i skoletida om føremiddagen. Som ei prøverordning har dette vore praktisert i mange bygder. Da får presten disponere to samanhengande timer for veka i åttande skoleåret.

På denne bakgrunnen kan det vere av interesse å nemne korleis dette er ordna i vårt eige prestegjeld.

I Orkanger, fortel kallskapellaren, har framhaldsskoleelevene fått si konfirmantundervisning på skolen om føremiddagen. Ein tar til i september-oktober og held fram til mai månad med to timer veka. Denne ordninga har vore brukt i

fleire år ved velvilje frå skolestyrar og skolestyre.

Men kallskapellaren legg til: På Orkanger har vi eit serskild ettermiddagsparti for realskoleelevar med to timer for veka.

Når dét gjeld Grøtte kyrkje har ordninga variert ein del i seinare år. Men skolestyrar Morken opplyser at frå nyttår 1964 er det meiningsa at soknepresten skal få høve til å undervisa konfirmantane i framhaldsskolen ti timer for veka. Ein dag for veka er presten på Grøtte skole og ein annan dag på Evjen skole.

I Orkland har ein ikkje tatt opp spørsmålet om ei nyordning enno. Konfirmantane møter hjå presten ein dag i veka når dei har skolefritt.

Skip som kristen skole

Langs kysten vår og ute på de store verdenshav seiler skip med forskjellige viktige oppdrag. Men i en klasse for seg er M/Y «GANN» av Stavanger. Det er landets eneste kristne skoleskip, og så vidt vi vet også det eneste kristne skoleskip for førstereisgutter i verden.

Skolen bærer navnet ROGALAND SJØGUTTSKOLE. Den tar sikte på å gi guttene god opplæring i sjømannskap i et sunt, kristent miljø.

Skoleskipet «GANN» er en kvitmalt, vakker båt med plass til 125 gutter på hvert kurs. De får bo i trivelige to-mannslugarer — med varmt og kaldt vann — i de 11 ukene kurset varer. Skolen har linje både for dekk, maskin og bysse og er gratis. Vanligvis ligger skoleskipet i Stavanger, men det drar ut på 14 dagers tok til inn/ eller utland med hvert kurs.

Guttene har det kjekt ombord. Det er ofte tilstellinger og hyggelvelder. UNGE SJØMENNNS KRISTELIGE FORENING som eier skipet og driver sjøguttskolen, har mø-

tene sine ombord sammen med guttene.

Førstereisguttene går ut i et farefullt yrke. De trenger all den hjelp og veiledning de kan få. Kursene ombord i det kristne skoleskipet er til stor hjelp for unge gutter som skal til sjøs.

Vær med og påvirke radioprogrammene

Kringkastingen er en institusjon som idag når ut til nesten alle hjem. Mye godt program sendes og det er vi takknemlig for. Vi tenker da særlig på andakter, gudstjenester, Kirken og tiden m.m. som masse mennesker lytter til.

Men ofte blir vi skuffet over program som krenker kristen tro og moral og som virker nedbrytende og forrærende på barn og unge.

Trøndelag Krets av Norges Kr. Lytterlag vil sammen med medlemmer over hele vårt land være med å påvirke programopplegget, slik at usømmelige og nedbrytende ting ikke får plass, og vi vil arbeide for at det blir mer oppbyggende program av både kristelig, kulturell og moralsk art. Sammen med NKL arbeider vi mye for å få inn barneandakter.

Men for å få innflytelse på programoppleggene trenger vi mange medlemmer. Det er i særlig grad antallet som teller.

Vi gleder oss over de mange som nå slutter seg til vårt nye lag, og appellerer til alle som vil være med i denne aksjon for bedre programmer, å tegne seg som medlem. Kjenner De ikke til noen tillitsmann for Kr. Lytterlag på Deres sted, kan De sende kontingenent kr. 5,— med navn og adresse til sekretæren fra Ingeborg Kvarme, Stadsing. Dahls gt. 22, Trondheim.

I styret for Trøndelag Krets av Norges Kr. Lytterlag

Bj. Stoveland Otto Holmås
Aslaug Reigstad
Torjus Østebø Ingeborg Kvarme

SIDEN SIST:

Desember måned blir etterhvert så rik på sammenkomster og fester at det ikke er mulig å regne dem opp. Tilsteltesesvis. Naturlig må det være å nevne som ett av høydepunktene festgudstjenesten i Orkdal kirke den 15. for å markere 70-års-milepelen. Kirkerummet var på det nærmeste fullsatt. Etter sang av et blandet kor fra Orkanger under ledelse av Sverre Hoff intimerte kallskap. Olsen fra kordøren, og menigheten stemte i Hovdens prektige inngangssalme: Høyr kor kyrkjeklokka lokkar Med ein høg og heilag klang. Soknepr. Leergaard forrettet iført det nye messegaglet. Etter preken av res.kap. Koren bar Leergaard frem en varm takk til kirkeforeningen for de gaver den hadde gitt både denne gang og tidligere. Han tok sitt utgangspunkt i den gammel-israelittiske sletsfølelse med respekt for de gamle, for det overleverte, og samtidig med en levende omsorg for den kommende slekt og diens behov. Det fins en sammenheng i slektenes gang som ikke må brytes, men holdes levende i gjensidig omsorg. Ved den avsluttende ofring til høreapparater kom inn kr. 589.

Ellers har naturlig nok julegudstjenestene også denne gang vært de dominerende høydepunkter med evne til å samle fra alle kretser og fra alle aldersgrupper. Et tradisjonelt innslag var også julekonsertene både i Orkanger og på Fannrem som fikk stor oppslutning.

Vi føyer også til julesamværet på Orkdal Aldersheim torsdag 9. jan. Mange var møtt frem for å se til sine pårørende. Formannen i aldersheimens styre lærer Morken ledet, det var sang og musikk av organist Erling Hoff og frue, tale av soknepresten og res. kap. og ikke å forglemme, festlig opplesning av Anders Kvåle.

ETTERLYSING

Selv om dette er uvanlig i disse spalter, våger red. seg til å etterlyse en sort vinterlue (lammeskinn) gjenglemt ett eller annet sted under midvårsdagene før jul. — Spent på og takknemlig for resultat.

Henv. Svorkmo tlf. 88.

VED NYTTÅRS-TIDE

Vell ut yver jord, velsigne sol,
som aukar ved nyttårs-tide!
Du vende so vent innunder jol
og sender oss strålar blide.
A Herre, send no ditt nåde-ljos
alt ut yver verdi vide!

Er morgonen kald og natti lang,
det ljósar då vent omsider.
Det glitrar og glim på vidd og vang,
der snøen ligg vinterstider.
A Herre, lat ljoset auka på
mens ut det mot æva lider!

Trygve Bjerkheim
i «Ved kjærleikens hav».

klårt og forpliktande nok står det diverse ikkje for alle kristne at sundags-gudstenesta har vore, og er, og vil vera kyrkja sitt samlingspunkt som ho normalt skal leva av, og som all verda skal sjå etter som verkeleg-gjeringa av kyrkja sitt liv og bodskap. Liten kyrkjesøknad er ein permanent demonstrasjon av kor därleg det står til i kyrkja. Fylde kyrkjer er på same vis eit sterkt vitnemål om at kyrkja har noko å yta som gjev liv og kraft og glede til menneske.

Truleg er me no på veg opp av denne bølgjedalen, trass i at vi snaut nok kan tala om nokon vekking enno på dette punkt, slik vi

treng det. Likevel er det slik at kyrkja si framtid meir enn dei fleste skjønar, vert avgjort og tek farge etter korleis vi løyser denne saka. Det må takast oppatt og oppatt til alle verkeleg ser det, at kyrkjefolket sin første oppgåve i dag rett og slett er å gå i kyrkja. — Det er denne preika vi alle kan halde for folket og som vi er skuldig folket vårt. Ekspansjonen i kyrkja som det ropest på, kan ikkje taka til med noko betre enn kyrkjefolket sin eigen konsolidering av gudsstenesta i folkekirkja.

Johannes Smemo.

Effektiv kyrkjereklame

den fylles med liv og kraft, glad bekjenner ditt ord og din sannhet, ikke gir seg inn under fremmede herrer og makter, men er jordens salt og verdens lys. Gi den nåde til å leve i enhet i tro, håp og kjærlighet, og vokse sammen til én hjord under den ene hyrde, Jesus Kristus. AMEN.

MÅNEDENS AKTUELTT

Det har i de siste par ukene vært arbeidet adskillig, og delvis hektisk, med regnskaper og nyttårsoppgjør — noe som i løpet av kort tid vil få sitt nedslag i selvangivelsen når den etter grundig justering og finpassing leveres på ligningskontoret. PÅ ÅRE OG SAMVITTIGHET skal det gis oppgave over inntekter og utgifter, aktiva og passiva. Særlig for dem som ikke har fast inntekt, men også for mange andre kan det ofte være temmelig problematisk, — la oss like godt innromme det. Hva skal tas med eller strykes? Hva skal legges til eller trekkes fra? Det er ikke like lett. For noen kan det til og med bli særdeles floket — hvis de etiske normer er ukjære eller muligens mangler. Som en hovedregel må vi si at ordet om å gi keiseren hva keieserens er (d.v.s. gi samfunnet hva det har krav på) og Gud hva Guds er må tas med som en vesentlig faktor i denne sammenheng. Vansklig eller ikke: Lykke til med årets selvangivelse!

MENIGHETS NYTT**Ungdomsaksjon i Orkland**

Svorkmo I.U.F. planlegger en omfattende møtevirksomhet i tiden 4.—16. februar. Hovedtaler: ungdomssekretær John Skogrand. Møtested: vekselvis Moe kirke og Svorkmo misjonshus. Detaljert program vil bli sendt ut i god tid i forveien.

Ungdomsarbeider for Orkdal prosti

Etter lengre tids forberedelser er det nå gått i orden med planen om å få tilsett en ungdomsarbeider for prostiet, d.v.s. for alle prestegjeldene i Orkladalføret + ytterpunktene Børsa og Oppdal. Hun heter Jorunn Eimhjellen og er fra N. Trøndelag. Nærmere enkelheter i neste nr. av bladet.

ARSSTATISTIKK FOR ORKDAL PRESTEGJELD 1963

Fødte	125
Døpte	140
Konfirmerete	137
Ekteviede	65
Nattverdgjester	774
Jordfestede	74
Innk. offer og kollekt kr.	14.842

Eit ord talt i tida

Fråsegn frå arbeidarmøte i Vestlandske Indremisionsforbund
20. desember 1963.

Vestlandske Forbunds arbeidarmøte har sendt ut denne fråsegna:

Folket vårt er i dag inne i ei alvorleg åndeleg og moralsk krisje. Dette kjem til synne ved aukande kriminalitet mellom tenåringane, alkoholvanar hjå barn og ungdom, ein urovekkjande låg ekteskapsalder som ofte har sin grunn i graviditet, opplysing av ekteskap — serleg innanfor den nemnde gruppen, — disiplinkrise i heim og skule og minkande vyrdnad for det heilage.

Denne krisje kjenner alle som har med oppseding å gjere, i heim og skule, i foreiningar og lag.

Vi er klår over at dei unge har det vanskeleg. Dei er utsette for ein veldig påverknad frå litteratur, kino, TV, radio og den kulørte vekepresse. Vi er sorgtunge over at også statsinstitusjonar er med og gjer vanskane for dei unge endå større.

Vi tenker her på kringkastinga som nyttar si frie stode til å mābere eit syn som stirr mot kristen moral som er hevd i grunnlov og skuleloven, men som på den andre sida nektar å lese opp bispebrevet. Dette har fylt oss med sorg og harme, og vi vil her gje uttrykk for at vi står saman med bispene i det dei har peika på i dette brev.

Vi kan ikkje godta grunngjevinga for å nekte biskop Smemo å lese opp hyrdebrevet, eller for ikkje å sende andakter for barn.

Som statsinstitusjonen er kringkastinga forplikta til å arbeide for å fremje dei same verdia som statsmaktene er etter grunnlova. Difor ventar vi å finne kringkastinga på den side der alle dei byggjande krefter står.

Å avslå å sende barneandakter fordi dei vil verke skadelege på dei unge, veit vi er ein påstand som

ikkje held. Andakter som er lagt til rette for barn, vil ha god innverknad i det unge sinn. Medan vi har grunn til å tru at sumt av det som kringkastinga sender i barnehunden verkar opprivande og kan gjera barn nervøse.

I denne stoda vil vi hevde med styrke at vi er forplikta på Guds ord, som einskildmenneske og som folk.

Lever vi etter Guds ord, skal vi få eiga sann livslukke og folkelukke. Bryt vi Guds ord og bod, må vi også bera den dom og den vanlagnad som Ordet forkynner.

Vi er fullt klar over at det er ikkje nok å peike på krisa og årsakene til den. Det er like viktig å visa veg ut av uføret, og vegen er å vende attende til Gud.

Som kristne er vi eitt med folket, og vi må vere villige til å erkjenne at også vi har synda på dette felt og ofte svikta vår oppgåve. Gjer vi det, skal vi på ny få oppleve at Ordet møter oss med tilgjeving og kraft til å leve eit nytt liv.

Vi vil bere fram ei takk til alle som arbeider for å styrke og fremje kristen tru og moral, og vi vil stø og hjelpe fram alle gode tiltak som vil føre folket attende til Gud.

Her vil vi peike på det ansvar dei kristne heimane har for den oppveksande slekt. Vær på vakt mot alt nedbrytande i litteratur, film, radio og TV. La husandakten få sitt sjølvsgaude rom i heimen!

Endeleg vil vi mane til sterkare bønevakt for land og folk. Vi må meir enn før be for dei som styrer landet og for alle i leiande stillinger, slik som Paulus seier i 1. Tim. 2, 1-4.

Det folk som frægt vil vera og vinna lukka lang. Det høgt Guds ord må bera som lyset på sin gang.

**GODT UTVALG AV
SØLVVARER**

til
**BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER

**Oppdragelse til -
tomhet**

Av rektor Hans Bovim.

Den norske skole og da særlig den høyere skole er i løpet av de siste 30 år blitt sterkt preget av et pedagogisk grunnsyn som kort kan uttrykkes slik: Påvirkning er farlig.

Den som kjenner utviklingen ved at denne retning i særlig grad har sett det som sin oppgave å motvirke den kristelige påvirkning i vår norske skole, men utgangspunktet har alltså vært at påvirkning i sin alminnelighet er skadelig. Vi kjenner flere skudd på dette pedagogiske tre og nevner bare kort: Den frie oppdragelse, den nøytrale undervisning og den konfesjonsløse kristendomsopplæring. Det er karakteristisk for alle tre at de er rettet mot det bestående, i og for seg ikke noe galt, men de bærer i seg mer av det oppløsende enn av byggende krefter.

Gjennom den frie oppdragelse skulle de unge frigjøres fra all autoritet, også den religiøse. Bud og påbud bevirker undertrykkelse, barnet må frigjøres fra disse, vokse uhemmet og uten ytre påvirkning. Vi vet i dag at dette ikke bare virket oppløsende på forholdet til den religiøse autoritet, men også på barnets egen personlighet. Personlighetsutviklingen trenger et livssentrum å orientere seg ut fra, den frie vekst kan bli en gal vekst, den trenger normer som kan angi kurset, i dag hersker det stor enighet om at en oppdragelse uten faste holdepunkter er umulig. Den frie oppdragelses frukter er bitre.

Den nøytrale undervisning skulle gjennomføres som en objektiv kunnskapsmeddelelse. Alt skulle serveres, men intet vurderes. Man måtte ikke fremstille noe som absolutt, intet måtte presenteres som

VERDEN'S FORENEDE BIBELSELSKAP

har startet en kampanje — Guds Ord for Vår Nye Verden — for endelig å få slutt på det forhold at bibelspredningen i verden er blitt mer og mer utilstrekkelig fordi vestens kristne ikke så sitt ansvar og ikke så den store sjansen for kristen misjon som har åpnet seg, i og med at hundrer av millioner nå learer å lese og spør etter Bibelen. Den største sjansen i kristenhetens historie, sier erkebiskopen av York. Det første målet som er satt opp for denne kampanjen er å få alle kirker og menigheter verden over dradd med i dette tiltaket. Det er nødvendig om vi skal kunne tredoble bibelspredningen. Og det må vi!

Ovenstående er et utdrag av

et brev fra sekretæren i Det norske Bibelselskap, pastor Alf Hauge, der han peker på visse tiltak som forhåpentlig må kunne realiseres her i Orkdal. Han peker på det som er gjort for å dekke behovet innenfor landegrensene og slutter med følgende ord:

Nå gjelder det videre slike — den vide verden som er rykket oss næر. Det gjelder her ikke bare den største sjansen i kristenhetens historie. Men også den mest skjebnesværgre prøve vi er satt på. I de nærmeste årene fremover blir kurser bestemt for de store folkegruppene der ute. Skal Islam eller Lenin vinne fordi vi ikke kom frem i tide med evangeliet?

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i førsteklasses utførelse kan bestilles hos meg.

Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN, Svorkmo.

BILDER

besørges innrammet.

Anton Ask, Fannrem.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre bilder og garanterer fagmessig arbeide.

Fotograf Kvarsnes

postboks 65, Fannrem.

P R E I K E L I S T E N :**19/1, 2. s. e. Kr. Åpb.:**

Orkdal kapell kl. 11; Leergaard
Nattverd.
Monset skole kl. 11: Koren.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen.
Nattverd.

26/1, S. Septuagesima:

Orkdal kapell kl. 11: Koren.
Orkland kirke kl. 11: Olsen.
Nattverd. Kirkebuss fra Houston kl. 9,45 over Monset.

2/2, S. Seksagesima:

Orkdal kapell kl. 11: Olsen.
Houston forsaml.hus kl. 11:
Leergaard.
Orkanger kirke kl. 11: Koren.

9/2, Fastelavnssøndag:

Stokkhaugen forsaml.hus kl.11:
Leergaard.
Orkland kirke kl. 11: Koren og
ungd.sekr. John Skogrand.
Nattverd. Klokkerinnsettelse.
Kirkebuss fra Houston kl. 9,45
om Monset.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen.

16/2, 1. s. i faste:

Orkdal kapell kl. 11: Koren.
Orkland kirke kl. 11: Olsen og
usekr. John Skogrand. Offer.
Kirkebuss fra Houston kl. 9,45
over Monset.
Orkanger k. kl. 11: Leergaard.

23/2, 2. s. i faste:

Orkdal kapell kl. 11: Olsen.
Nattverd.
Orkland kirke kl. 11: Leergaard
Nattverd. Kirkebuss fra Houston kl. 9,45 over Monset.
Orkanger kirke kl. 11: Koren.
Nattverd.

S L E K T E R S G A N G**Døpte**

«La de små barn komme til
meg».

Orkland.

3/11: Jørleiv Nyborg
17/11: Sverre Kristian Granheim
15/12: John Olav Høston
(i Orkdal k.)
29/12: Atle Nilsen (i Orkdal).

Orkdal.

3/11: Bjørnhild Myhre
24/11: Janne Grete Blåsberg
Elin Ingeborg Blakstad
Mai Brit Fagerholt
26/12: Anita Pedersen
29/12: Lars Georg Kvåle
Trude Holter

Jorun Elvbakken
Hanne Kristine Noer
(i Brevik k.).

Orkanger.

3/11: Dag Rune Pevik
Bente Kristel Knudsen
10/11: Anne Kathrine Haugen
(i Løkken k.)
17/11: Tove Kvarsnes
15/12: Trond Egil Alstad (d. Orkd.)
22/12: Ove Mule
Anne Kathrine Hjorthen
25/12: Inger Marie Kristensen
Tonny Wilhelm Børresen
26/12: Hans Thorleif Hansen.

Vigde

«Vær velsignet og vær til vel-signelse».

Orkland.

9/11: Olav Laksøyen og Oddbjørg
Johanne Berg
14/12: Alf Lilleås og
Nelly Reidun Dragset
31/12: Even Næve og
Sigfrid Nergård.

Orkdal.

9/11: Aasmund Ustad og
Kari Margrete Svinsaas
7/12: Ole Røhmsmo og
Torbjørg Fossum
28/12: Erik Andreas Ofstad og
Lise Anette Fossum.

Orkanger.

14/12: Jens Herman Viggen og
Inger Petrine Holden
28/12: Leif Magnar Blokkum og
Anita Louise Jenssen
31/12: Kåre Peder Elshaug og
Aud Solbjørg Holm
Georg Ivar Elshaug og
Else Almli.

Døde

«Salige er de døde som dør i
Herren».

Orkland.

12³/11: Eli Sinnes f. 1881
26/11: Johan Viken f. 1880.

Orkdal.

30/10: Karen Metli f. Gilmo f. 1880
Ole Solemsløkk f. 1879
31/10: Bendt Rise f. 1890
18/11: Johanna Meås f. Løkken
f. 1883
20/12: Karen Gjønnes f. 1875.

Orkanger.

13/11: Sigrid Jensen f. 1897
(gravl. Orkdal).
15/11: Robert Stendal f. 1963.

G A V E R til bladet**ORKLAND:**

Ved Martin Moe: Harald Bekken
kr. 10.

Ved John Fagerli: Johanne og
Ingebrigts Smedhaug kr. 5.

Ved Marit Berbu: Klara Skarholt
kr. 5. Berit og Lars Rønning kr. 10.
Anne Norberg 10. Kristine og John
Svorkmo 10.

Ved Nils Ofstad: Karen Elden 10.
Ingebrigts K. Svorkmo 10.

Ved Einar Koren: Karen Rønningbakk
kr. 10. Herman Rosman 10.
Hanna Angvik 10. Anne Dalen
kr. 5.

ORKDAL:

Ved Olav Olsen: Anna Wormdal
10. Gurine og Nils Solbakken 5.

Ved Lars Bonvik: Randi og John
Heggdal kr. 10. N. N., Gjølme 5.
Ludvig Gimnes 5. Arnfinn Dør-
dal 5. Karen Brobakke 10.

Ved I. K. Jakobsen: Aslaug Bratt-
bost kr. 20. Jon Olav Sæter 15.
Marta Leland 10. Lars Mjøen 10.
Berit og Haakon Lynum 10. Anders
A. Fagerholt 10. A. Opsal 10. Johan
Skjetne 10. Olava Staven 10. Reidar
Halgunset 10. Levin Vongraven 5.
Arnt Søvasli 5. Kåre Stenset 5.
Peder Eide 5.

Ved Per Asphjell: Astrid og
Sturla Holden kr. 10.

ORKANGER:

Ved Olav Olsen: Inger og Sig-
mund Sandgrind kr. 10. O. Oddli 5.
Ove Antonsen 5. Marit Karlsen 5.
Marit og Arvid Ustad 10. Marie og
Gunnar Ustad 10. I. og O. S., Ork-
anger 10. Else og Sigmund Knud-
sen 10.

UTENBYGDS:

Ved I. K. Jakobsen: Anders Foss-
bakk, Odenseveien 21. T.heim kr. 10.

Ved Nils Ofstad: Dorte og Ing-
vald Harrang, Hans Nissens gt. 14,
Tr.heim kr. 10.

Ved Einar Koren: Forsell, Lys-
aker kr. 20. Magnhild Henriksen,
Charlottenlund kr. 4. Olaug Paul-
sen, Tr.heim kr. 4.

Hjertelig takk.